

Talmanskonferensens förslag om ändring av 21 § i landstingets
arbetsordning.

Till Å l a n d s l a n d s t i n g

från talmanskonferensen.

Enligt 65 § i landstingsordningen ankommer det på talmanskonferensen att för landstinget framställa förslag om fastställande av landstingets arbetsordning.

Genom landskapslagen den 20 april 1966 om ändring av landstingsordningen för landskapet Åland (22/56) erhöll 41 § 1 mom. följande ändrade lydelse:

"Vid plenum äger varje landstingsman, med i § 43 nämnda undantag, rätt att erhålla ordet i den ordning, vari han anmält sig. Dock kan landstingsman på sätt i arbetsordningen närmare föreskrives givas ordet i annan ordning för besvarande i korthet av annans anförande."

Den senare meningen i momentet avser den s.k. replikrätten, som infördes genom tillägg till 41 § i landstingsordningen den 14 mars 1951 (14/51). Då arbetsordningen av den 19 mars 1952 (8/52) icke innehåller några stadganden, som kunde tillämpas vid utövningen av replikrätten, bör arbetsordningen kompletteras. Kompletteringsstadgandet kan lämpligast införas såsom tillägg till 21 §.

Motiven för införandet av replikrätt vid diskussionerna i landstinget ha prövats i samband med 1966 års ändring av landstingsordningen. Det må likväl erinras om, att replikanförandet till sin natur bör vara kort och ansluta sig till synpunkter, som framförts av tidigare talare. På grund härav bör föreskrivas, att i replikanförande icke får framföras annat än förklaringar eller rättelser i anledning av ett tidigare anförande eller ock bemötande av däri gjorda påståenden. Tillåtande av replikanförande bör även överlämnas till talmannens prövning, enär behovet av sådant anförande kan bero bland annat på antalet landstingsmän, som begärt ordet i förevarande ärende utan att ännu ha fått tillfälle att yttra sig, varvid ett senare replikanförande skulle förlora den betydelse en omedelbart avgiven replik kan tänkas ha.

Mom. 1 och 2 i arbetsordningens 21 § innehålla föreskrifter om, huru landstingsman skall anhålla om ordet. Momenten ifråga lyda:

"Anhållan om ordet göres av landstingsman, i det han reser sig från sin plats.

Medan annan talar, må ordet icke begäras på annat sätt än genom inlämnande eller översändande av namnsedel till sekreteraren."

Dessa stadganden överensstämmer med motsvarande bestämmelser i riksstadens arbetsordning. Såsom känt ha de likväl icke i allmänhet tillämpats i praktiken inom landstinget, utan att några olägenheter därigenom uppkommit. Talmanskonferensen har därför ansett lämpligt, att stadgandena ändras i enlighet med den kutym, som under årens lopp vunnit insteg vid diskussionerna i landstinget, och att det överlämnas åt talmannen att bestämma ordningsföljden mellan anmälda talare.

På grund härav föreslår talmanskonferensen vördsammast,

att landstinget ville ändra 21 § i landstingets arbetsordning såsom följer:

21 §.

Sedan ärende föredragits i landstinget för saklig behandling, är landstingsman berättigad att anhålla om ordet genom handuppräckning eller på annat tydligt iakttagbart sätt.

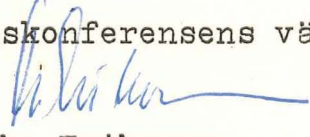
Då ordet gives, skall utöver vad i 43 § mom. 1 i landstingsordningen stadgat, iakttagas följande:

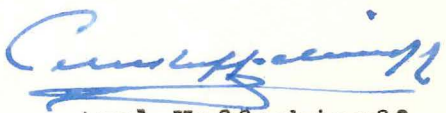
Anhålla flere samtidigt om ordet, äger talmannen bestämma, i vilken ordning envar av dem skall erhålla detsamma.

Landstingsman, som önskar besvara anförande, kan på begäran, som framställts under sagda anförande eller genast efter dess slut, av talmannen enligt prövning berättigas att erhålla ordet för replik, som äger högst två minuter i anspråk, förrän ordet gives åt dem, som tidigare anhållit därom. Sådan replik må icke innehålla annat än klarlägganden och rättelser med anledning av det andra anförandet eller ensaga mot däri framlagt påstående.

Mariehamn den 13 december 1967.

På talmanskonferensens vägnar:

Th. Eriksson
talmän.

Axel Kuffschinoff
sekreterare.